

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 76

เรื่อง การพัฒนาความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างดีและมีเมตตา
ตัวชี้วัด:	รู้จักใช้ความตระหนักต่อตนเองและสังคมในการตัดสินใจเรื่องสำคัญในชีวิต
สาระการเรียนรู้:	พัฒนาทัศนคติ: แยกแยะและเข้าใจความคิดและอารมณ์ของผู้อื่น (การเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น)

กลุ่มอายุ:	9-11 ปี
หัวข้อหลัก:	การพัฒนาด้านอารมณ์
บทเรียน:	การพัฒนาความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
เวลาที่ใช้ในการสอน:	50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถอธิบายความสำคัญของการเข้าใจในความรู้สึกของคนอื่นได้
2. เด็กสามารถบอกวิธีการอย่างน้อย 1 อย่างที่จะทำให้เขาเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาษ 8 แผ่นยาวๆ
2. กล่องสำหรับใส่กระดาษ
3. ขนม (เช่น คูกี้ หรือผลไม้) สำหรับเด็กทุกคน
4. กระดาน
5. ชอล์ก

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. อธิฐานเผื่อเด็กๆ ในการเรียนรู้ความสำคัญของการเข้าใจในความรู้สึกของคนอื่น
3. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
4. อ่านและศึกษา ลูกา 10:30-37

5. เตรียมขนมสำหรับแจกให้เด็กทุกคน เช่น คุกกี้ ผลไม้ หรือแครกเกอร์ เอาขนมวางบนจาน แต่ให้เตรียมจำนวนน้อยกว่าจำนวนเด็กทั้งหมดในชั้น 1 ชั้น เอาชิ้นที่เหลือนี้เก็บไว้อย่าให้เด็กเห็น
6. ตัดกระดาษเป็นชิ้นยาวๆ แล้วเขียนประโยคเหล่านี้ลงไป พับกระดาษแล้วเอาใส่ไว้ในกล่อง
 - o ชายคนหนึ่งเดินเท้าจากเยรูซาเล็มไปเมืองเยรีโค
 - o มีโจรมาปล้นและทำร้ายเขา
 - o ปุโรหิตเดินผ่านชายที่ได้รับบาดเจ็บไป
 - o คนเลวีเดินผ่านชายที่ได้รับบาดเจ็บไป
 - o ชาวสะมาเรียหยุดเพื่อทำแผลให้ชายที่ได้รับบาดเจ็บ
 - o ชาวสะมาเรียพาชายที่ได้รับบาดเจ็บขึ้นบนหลังสัตว์
 - o ชาวสะมาเรียพาชายที่ได้รับบาดเจ็บไปที่โรงแรม
 - o ชาวสะมาเรียจ่ายเงินให้เจ้าของโรงแรมช่วยดูแลชายที่ได้รับบาดเจ็บนั้น

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูจัดขนมที่เตรียมมาใส่จาน (อย่าลืมว่าต้องมีขนมน้อยกว่าจำนวนเด็กทั้งหมด 1 ชิ้น) ส่งขนมให้เด็กๆ หยิบแล้วส่งต่อให้เพื่อน เมื่อมาถึงเด็กคนสุดท้ายให้พูดเสียงดังพอให้เด็กๆ ได้ยินว่า **แยจ้ง ขนมไม่พอ** หยุดสักครู่ทำท่าคิดว่าจะทำอย่างไรดี แล้วเอาขนมชิ้นที่ซ่อนไว้ออกมาบอกว่า **จำได้แล้วว่ามีขนมอยู่ตรงนี้อีกชิ้นหนึ่ง**

ครูพูดว่า: **เราคิดว่า (ใส่ชื่อเพื่อน) จะรู้สึกอย่างไรที่ไม่ได้ขนม?** เขียนคำตอบของเด็กลงบนกระดาน **ทำไมเราจึงรู้ว่าเพื่อนคิดแบบนั้น?** (ให้เด็กๆ ตอบ) หลายๆ ครั้ง เราเดาว่าคนอื่นจะรู้สึกอย่างไร ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกของเราเอง นี่เรียกว่า “การเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น” เขียนคำนี้ลงบนกระดาน ถามเด็กคนที่ตอนแรกไม่ได้ขนมว่าเขารู้สึกอย่างไรที่ไม่ได้ขนม คุณในชั้นเรียนว่าการเดาของเพื่อนๆ นั้นถูกต้องไหม

กิจกรรมการเรียนการสอน :

ครูพูดว่า:

1. **เรามาดูเรื่องของชาวสะมาเรียใจดีด้วยกันในพระธรรม ลูคา 10:30-37**
แจกแผ่นกระดาษที่เขียนเตรียมไว้ให้เด็กๆ ถ้ามีเด็กมากกว่า 8 คน ให้จับเป็นกลุ่มเล็กๆ ดูด้วยกัน บอกพวกเขาว่าแต่ละประโยคในกระดาษนั้นมาจากเรื่องที่คุณเพิ่งอ่านจากในพระคัมภีร์ ดังนั้น แต่ละคน/กลุ่มจะได้เหตุการณ์ 1 เหตุการณ์ อธิบายให้เด็กๆ ฟังว่า เมื่อคุณพูดว่า “เริ่ม” ให้พวกเขาอ่านประโยคในกระดาษของตัวเองในใจแล้วให้เข้าแถวตามลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ถ้ามีใครยืนผิดตำแหน่งให้บอกให้หาที่ยืนใหม่ ถ้าจำเป็นก็ช่วยเด็กยืนในตำแหน่งที่ถูกต้อง) จากนั้นให้แต่ละคน/กลุ่มอ่านออกเสียงประโยคของตัวเองดังๆ ทีละคนเรียงตามลำดับ
2. **ทำไมพระเยซูจึงบอกว่าชาวสะมาเรียใจดีนั้นเป็นเพื่อนบ้านที่ดี? ทำไมเขาจึงหยุดเพื่อช่วยชายที่ได้รับบาดเจ็บคนนั้น? เราคิดว่าชาวสะมาเรียเข้าใจไหมว่าชายคนนั้นรู้สึกอย่างไร? ทำไม? ทำไมปุโรหิตและคนเลวีจึงเดินผ่านชายคนนั้นไปโดยไม่ให้ความช่วยเหลือ?**

3. เมื่อใดก็ตามที่เราพบเห็นคนที่ถูกทำร้ายหรือถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม เราารู้สึกอย่างไร? และเราคิดอย่างไร? ทำไมเราจึงคิดว่าการสละเวลาเพื่อพยายามที่จะเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นนั้นเป็นเรื่องสำคัญ? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
เขียนประโยคเหล่านี้ลงบนกระดาน อย่าตัดสินคนอื่นจนกว่าจะได้เอาใจเขามาใส่ใจของเราเสียก่อน
4. คำพูดนี้หมายความว่าอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ) เราจะไม่มีวันรู้อย่างแท้จริงว่าคนอื่นมีความรู้สึกอย่างไรจนกว่าเราจะได้มีประสบการณ์เหมือนกับที่เขาได้เจอ มีตัวอย่างเหตุการณ์อะไรบ้างที่เราจะพยายามเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นได้? (เช่น เมื่อเพื่อนแพ้การแข่งขัน ผลการเรียนไม่ดี ไม่มีใครสนใจ ถูกเลือกเข้าทีมเป็นคนสุดท้าย ทำบางอย่างผิดต่อหน้าชั้นเรียน ฯลฯ) เราจะเตรียมตัวเองได้อย่างไรบ้าง หากเราใช้เวลาที่จะเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น? (ให้เด็กๆ ตอบ)
5. การพยายามคิดว่าคนอื่นมีความรู้สึกอย่างไรนั้นบางทีอาจยากกว่าที่เราคิด เราจะมาดูกันว่า การเอาใจเขามาใส่ใจของเรานั้นมีความรู้สึกอย่างไร จับคู่เด็กโดยให้เด็กที่มีขนาดเท่าตัวกันได้คู่กัน ให้เด็กแลกรองเท้ากันใส่ แล้วเดินถอยหลังจากด้านหลังหนึ่งของห้องไปยังอีกด้านหนึ่ง เสร็จแล้วถามว่าเด็กๆ รู้สึกอย่างไรที่ได้เอารองเท้าของคนอื่นมาใส่ เปรียบเสมือนการเอาใจของเขามาใส่ใจของเรา

การสรุปทบทวน:

ให้เด็กล้อมวง เราจะเป็นเหมือนชาวสะมาเรียใจดีได้อย่างไร? หนุนใจให้เด็กๆ คิดถึงวิธีการที่พวกเขาจะช่วยคนอื่นโดยการเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นมากขึ้น

สรุปว่า: เรามาอธิษฐานปิดท้ายการขอพระเจ้า ช่วยเราแต่ละคนให้คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นให้มากขึ้น
ให้เราร่วมมือการอธิษฐาน

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings present.